

Невѣнкѣ, и ви ся исповѣдвамъ че за нищо немарехъ тогава. Тя когато ся разговаряше азъ ъкъ неслушахъ, само обыхахъ да ъкъ глѣдамъ хубостѣтъ; но когато станахъ нейнѣ мъжъ, па ъкъ ся вече наглѣдахъ и познахъ измамѣтъ ми, въображете си трѣбваше ли да бѣде положеніето ми пріятно. Когато ся найдехъ самичакъ съ женѣ ми, тя ми приказваше за нѣкой новѣ фистанѣ, когото щела да облѣче на утрѣшния день, за тѣзи обуча, за онѣзи діаманты: Ако ся найдеше при насъ на гости нѣкой паметенѣ человекъ, и бы ся приказвало нѣщо разумно, Невѣнка начнуваше да ся прозева и да ъкъ се дреме. Азъ ся опытвахъ да ъкъ побудѣ да ся научи и стане паметна, но туй ъкъ твърдѣ притѣсняваше: тя бѣше толко проста, щото секой пѣтъ когато си отвореше устата да каже нѣщо, ся разтрѣпервахъ и ся исчървѣвахъ. Още, ако бы ми дозволено было да ся поразвеселѣ по другѣ нѣкой начинѣ негли быхъ ъкъ прѣтърпѣвалъ; но тя на туй и несмѣташе: тя не была мыслила че лудата любовь, коѣто ми бѣше вдѣхнала, ще постои прѣзъ цѣлыя ми животъ, и че съмъ былъ станалъ нейнѣ робъ. Сега най-добрѣ видите що мя принуди да ъкъ напустѣмъ. — Наистина выи сте были за оплакванѣ, му отговори непознатата; но сичко туй, що ми казвате неможе никакъ да мя увѣри. Выи ми казвате, че мя обыхате; прѣмыслете ся дали ще бѣдете толко дързновенни, та, безъ да мя видите, да ся вѣнчѣете съ мене прѣдъ очитѣ на сичкытѣ ваши подданныцы.

— Азъ съмъ най-честитѣ отъ сичкытѣ человекы, защото ми само туй просите, отговори князѣтъ; дойдете въ палата ми заедно съ Грозанѣ, и утрѣ рано щѣ съберѣ съвѣтнициѣ си за да ся вѣнчаемъ прѣдъ очитѣ имъ.“